

Een smart zone is te herkennen aan het golfpatroon op de grond

Startup Coding The Curbs: Van- daag parkeren, morgen spelen

Iskander Tange wil met smart zones de openbare ruimte flexibeler en mensgerichter maken

In veel Nederlandse steden ligt een groot deel van de openbare ruimte vast in functies die maar een beperkt deel van de dag worden gebruikt. Een laad- en losplaats staat uren leeg, een parkeerplek wordt slechts af en toe benut. Volgens Iskander Tange, oprichter van Coding the Curbs, kan dat slimmer. Met zogenoemde smart zones maakt zijn bedrijf parkeerplaatsen, laad- en losplekken en verblijfsruimtes digitaal boekbaar. Daardoor kan dezelfde plek 's ochtends worden gebruikt voor bevoorrading, 's middags als ontmoetingsplek voor bewoners en 's avonds weer als parkeerplaats. 'De openbare ruimte is van iedereen en tegelijk van niemand. Juist daarom moeten bewoners meer invloed krijgen op hoe die ruimte wordt gebruikt.'

Auteur: Hein van Iersel

De belangstelling voor de openbare ruimte begon bij Tange niet in de mobiliteitswereld, maar tijdens zijn studie. Na een bachelor Werktuigbouwkunde in Delft vertrok hij naar Kopenhagen, waar hij een master

Industrieel Ontwerpen volgde. Daar ontdekte hij niet alleen de ontwerpdiscipline, maar ook een andere manier van kijken naar steden. 'Kopenhagen was voor mij een enorme eyeopener', vertelt hij. 'Je ziet daar hoe sterk de

openbare ruimte is ontworpen rondom mensen. Pleinen, straten en parken zijn niet in de eerste plaats ingericht voor auto's, maar voor ontmoeting, verblijf en beweging.' Die ervaring vormde de basis voor zijn latere visie op stedelijke ruimte. Na zijn studie werkte hij vijf jaar als strategieconsultant voor onder meer bedrijven in de mobiliteitssector. Daarbij hield hij zich bezig met de vraag hoe maatschappelijke ontwikkelingen bestaande businessmodellen veranderen.

Openbare ruimte als gedeeld bezit

Volgens Tange ligt een fundamentele uitdaging in de manier waarop we naar openbare ruimte kijken. 'We hebben er allemaal recht op, maar niemand voelt zich echt eigenaar. Het is van iedereen en tegelijk van niemand.' Juist daarom vindt hij het belangrijk dat bewoners meer invloed krijgen op de inrichting van hun straat of buurt. Hij ziet daarbij veel waarde in initiatieven waarbij bewoners zelf verantwoordelijkheid

Iskander Tange: 'Kopenhagen was voor mij een eyeopener. Je ziet daar hoe sterk de openbare ruimte is ontworpen rondom mensen'

nemen voor hun leefomgeving, bijvoorbeeld door groen aan te leggen of gezamenlijk een straat tijdelijk anders in te richten. 'De mooiste voorbeelden ontstaan wanneer mensen zelf eigenaarschap voelen. Dan wordt een straat meer dan een plek waar je doorheen rijdt.'

Smart zones

Het idee achter Coding the Curbs ontstond vanuit een andere vraag. Hoe weten zelfrijdende voertuigen straks waar zij wel en niet mogen stoppen, laden of parkeren? Daarvoor is een digitale laag nodig boven op de fysieke straat. Vanuit die gedachte ontwikkelde Tange een systeem waarbij specifieke plekken in de openbare ruimte digitaal worden beheerd. Een

parkeerplaats kan daardoor meerdere functies krijgen. Via een app of reserveringssysteem wordt bepaald waarvoor een plek op een bepaald moment beschikbaar is. Coding the Curbs noemt deze locaties *smart zones*. Tange: 'Waarom zou een parkeerplaats maar één functie hebben? De ruimte is schaars. Dan moet je kijken hoe je dezelfde vierkante meters beter kunt benutten.'

Van parkeerplaats naar ontmoetingsplek

Een van de bekendste projecten bevindt zich in de Roetersstraat in Amsterdam. Daar werden drie parkeerplaatsen omgevormd tot dynamische plekken die bewoners konden reserveren. Overdag werden de plekken gebruikt als terras of speelruimte. Tijdens evenementen dienden ze als fietsenstalling. Later op de dag komen ze weer beschikbaar komen voor parkeren. Volgens Tange zit de kracht niet alleen in de technologie, maar juist in de betrokkenheid van bewoners. 'Wij leveren het digitale gereedschap. Uiteindelijk bepaalt de buurt zelf wat zij met die ruimte wil doen.' Een vergelijkbare aanpak werd toegepast in Groningen. Bij een kerk ontbrak een goede laad- en losvoorziening voor leveranciers en evenementen. Twee reguliere parkeerplaatsen werden daarom omgevormd tot een boekbare zone, een *smart zone*. Op momenten dat er geen bevoorrading nodig is, kunnen bewoners de plek gebruiken.

Data als vertrekpunt

Een belangrijk onderdeel van het systeem bestaat uit sensoren die in het wegdek worden geplaatst. Die registreren of een plek bezet is en hoe lang. Momenteel heeft Coding the Curbs honderden sensoren in Nederlandse steden liggen. Gemeenten gebruiken de verzamelde gegevens om beter inzicht te krijgen in het gebruik van parkeerplaatsen, gehandicaptenparkeerplaatsen en laad- en loszones. 'Je kunt pas slimmer omgaan met ruimte als je weet hoe die wordt gebruikt.' Die data laten volgens Tange regelmatig zien dat bestaande functies veel minder intensief worden benut dan vaak wordt gedacht. Vooral laad- en losplaatsen blijken een groot deel van de dag leeg te staan.

Ruimte voor groen

Hoewel Coding the Curbs zich vooral richt op mobiliteit, ziet Tange ook kansen voor vergroening. Wanneer gemeenten beter inzicht krijgen in het werkelijke gebruik van parkeerplaatsen en laad- en loszones, ontstaat ruimte om functies samen te voegen. Daardoor kunnen vierkante meters vrijkomen voor andere doeleinden. 'Als je plekken slimmer benut, ontstaat er uiteindelijk meer ruimte voor andere dingen. Bijvoorbeeld voor groen.'

Hij ziet zijn technologie dan ook niet als doel op zich, maar als hulpmiddel om steden flexibeler te maken. 'De discussie zou niet moeten gaan over welke parkeerplaats verdwijnt. De vraag is wat je ervoor terugkrijgt. Zodra mensen zien dat een plek kan veranderen in groen, een ontmoetingsplek of een speelruimte, ontstaat er een heel ander gesprek.' Twintig steden werken inmiddels met oplossingen van Coding the Curbs. Toch blijft opschalen volgens Tange een uitdaging. Gemeenten bewegen nu eenmaal minder snel dan startups. 'Dat hoort ook bij de openbare ruimte. Veranderingen hebben impact en vragen tijd. Maar uiteindelijk geloof ik dat steden steeds slimmer gaan omgaan met hun ruimte. Die ontwikkeling is niet meer tegen te houden.'

De openbare ruimte is van iedereen en tegelijk van niemand

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!